

Sárdi Fülöp Versenyen 1929-Ben

Ez egy verseny 8-asban! Én -- azt hiszem -- középen vagyok.

Az iskolában elsősorban nagyon jó tornatanárom volt, aki aztán osztályfőnök is lett, és nagyon patronált. Makrai Pálnak hívták. Például tőle kaptam sílécet, és ő tanított síelni. Közben úsztam is. Az úszótanfolyamot az apám tartotta, a Hungária gőzfürdőbe mentünk vasárnaponként; meleg víz volt, és ott tanított úszni. És arra is emlékszem, hogy a Hungária gőzfürdőben, amikor végeztünk, utána mindig kaptunk egy kispörköltöt -- úgy hívták akkor, hogy kispörkölt. Sőt még le lehetett feküdni ilyen faágyakon, és lepedővel letakartak bennünket. Ez férfiprogram volt. Én nagyon szerettem úszni, és a Makrai patronált is engem annyira, hogy eljártam már uszodákba. És egy háziversenyen volt egy utánpótlás-kereső rendszer. Halasy Olivér, aki az UTE tagja volt, világ- és Európa-bajnok, a magyar vízipólócsapat állandó tagja, kivett engem az iskolában látott úszás alapján, és adott nekem 48 fillért, hogy vegyek egy átszállójegyet oda és vissza, és menjek le az uszodába [UTE -- Újpesti Torna Egylet, 1885-ben alakult sportegyesület. A klub felfejlesztésében jelentős szerepe volt Aschner Lipót sportmecénási tevékenységének a 20. század húszas-harmincas éveiben; Halasy Olivér (1909--1946), az UTE tagja, tagja volt az olimpiai bajnokságot nyert vízilabda-válogatottnak és az úszóválogatottnak, 1931-ben Európa-bajnokságot nyert gyorsúszásban, többszörös magyar bajnok és csúcstartó. -- A szerk.]. Ez 1929-ben volt. És 1930-ban már az UTE hivatalos ifjúsági úszóversenyzője lettem. Otthon tudomásul vették. Hetenként

kétszer a Rudas uszodába jártam, és nyáron szinte állandóan ott voltam az újpesti összekötő vasúti híd alatt, ott volt egy UTE fakeszes uszoda a Dunában bent, és ott voltak a versenyek. Én minden vasárnap versenyeztem, egy csomó érmet hoztam mindig haza. És vízipólóztam is az UTE-ban, az ifjúsági csapatban. Akkor voltam tizenhét éves. Nekünk a Komjádi Béla volt az edzőnk [Komjádi Béla (1892--1933): a Magyar Úszószövetség vízilabda-kapitánya, ügyvezető alelnöke. A magyar sportéletben elsőként foglalkozott utánpótlás-neveléssel, ő vezette be a tornatermi edzést. -- A szerk.]. Úgy hívtak minket, hogy "csikó csapat".

Az iskolában volt egy fölmérés, hogy kik a sportos gyerekek, és a tornatanárom beajánlott engem evezésre, és akkor kerültem a Poseidon klubba, és ottan elkezdtem evezni. A Poseidon akart fiatalítani, és össze akartak állítani egy versenycsapatot is. Én is benne voltam, és az újpesti öbölben edzettünk, és az újpesti öbölben volt az UTE úszómedencéje is. És egyszer, mikor lementem úszóedzésre, az edző azt kérdezte, hogy "jól láttalak téged, te evezel?". S mondom, hogy igen. És akkor azt mondta nekem, hogy "válasszál, vagy evezni fogsz, vagy úszni". Mert velem terveik voltak, és ha én tényleg úszó akarok maradni, akkor gyorsan hagyjam ott az evezést. Na, akkor egy dilemma előtt álltam: egyrészt az úszásnál nem versenyezhettem, az evezésnél pedig egy klubban voltam, ami nekem egy csodadolog volt, mert eléggé rossz anyagi körülmények között voltunk. Ezek pedig csupa ügyvéd, orvos, bankárok. És persze engem is beöltöztettek: kaptam fehér nadrágot és kék kabátot arany gombokkal, ilyen evezős menő emberekkel. És a társaság is, minden, úgyhogy azt mondtam magamnak, a fenének fogok én lejárni edzeni, kínozni magamat, maradok itt, itt nem kell semmit sem csinálni, és jó társaság van. Az úszás abbamaradt, és átmentem az evezésre -- ez 1931-ben volt. És az evezésnél ott is ragadtam.